

ГРАЖДАНИНЪТ Е СВОБОДЕН, ЗАЩОТО Е ИНФОРМИРАН

Човешките граници на свободата са променливи различни в зависимост от възрастта, целите, които си поставя и следва и социалния живот, т.с. средата в която се гради.

От казаното следва, че разбирането на понятието „свобода“ е толкова различно, колкото и човешкото мислене. Свободата съществува, само в съзнанието на всеки един от нас и всеки път приема различна форма и значение.

Още от самото раждане човек се бори, както със себе си, така и с околните за свобода. От първите крачки се търси новото, опознаване на непознатото, запознаване на човешкото създание със всичко, което го заобикаля.

Например борбата за свобода е причина, както за отделния човек, обхващащото целия му познат свят, така и причина за цели войни между отделните държави. Свободата бива възхвалявана и издигана от мнозина, като висш идеал, независимо дали тя е физическа или душевна. Поради, което тя се е превърнала в основа на човешкото съществуване, присъстваща навсякъде и у всекиго, дори по закон.

В стремежа си за свобода, човек непрестанно е в търсене на информация чрез интернет или други източници, нова или стара, вярна или грешна; просто искаме да знаем, все повече и повече. Рядко разбираме смисъла, често пропускаме важното, четем много, а малко ни трябва, а всъщност малко време ни остава да бъдем свободни. Така несъзнателно и неусетно се превръщаме в затворници на собствената си свобода.

Информацията дава мисловна и душевна свобода, но едновременно и ограничава. Колкото повече, човек се информира, толкова повече обогатява знанието си, но така ограничава душевността си. Имайки знание за реалността, ние можем да съградим бъдещето, такова, каквото го желаем. Придобивайки информация, гражданинът постепенно напуска състоянието си на безразличие и зависимости и навлиза в нова сфера - тази на свободата. Той знае за своите възможности, познава и границите, в които се намира... *“Да разбереш, че си ограничен - от там започва твоята безграничност.”*

Информираността приобщава. Скъсява дистанцията между индивида и държавата, провокира участие в държавните процеси, а то от своя страна утвърждава ценността на гражданина, носи му усещане на принадлежност и свързаност. Той вече не е обслужващ чужди интереси, не е средство за постигане на нечии цели, не е подвластен на принуди. Той е пълноправен участник в обществено-политическия живот, той е свободен, *той „е“*. Друг е въпросът дали актуализирането на свободата и множеството

отворени хоризонти ще направят човек удовлетворен или напротив - подчинен на собствената си свобода, бездомен от множеството възможности пред себе си.

Винаги има граници, истинската свобода е тази в мечтите на човека. Никой не може да постави граници на човешкото въображение и мислене, които могат да обикалят света, да видят всичко, да направят всичко без да бъдат нито наказани, нито ограничени с надпис „Невъзможно“.

Познанието ни запознава с физичните закони и ни убеждава, че въображението ни не винаги може да бъде реално, така и мечтите намират своя край. Човек никога не би могъл да постигне физическа свобода.

Информираността не означава свобода, то разкрива тайните на човешкото съществуване.

Изготвил: Алис Чавдарлиева

Ученичка от IX клас

СУ „Никола Вапцаров“ - с. Борино